

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1ObdoV/11/2019
Identifikačné číslo spisu: 5010200041
Dátum vydania rozhodnutia: 21.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5010200041.18

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: ACCOR s. r. o., 038 35 Váľča 32, IČO: 36 370 193, proti žalovanému 2/: ŽOS Vrútky a.s., so sídlom Dielenská Kružná 2, 038 61 Vrútky, IČO: 31 615 619, zastúpenému JUDr. Janou Burikovou, nar. 10. 06. 1965, bytom O. Borodáčovej 6, 036 01 Martin, o návrhu žalobcu na obnovu konania, o návrhu žalobcu na prerušenie konania vedeného pod sp. zn. 16Cb/2/2010, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. septembra 2015, č. k. 3Obo/25/2015-302, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline, ako súd prvej inštancie, uznesením zo dňa 02. 06. 2015, č. k. 16Cb/2/2010-288, návrh žalobcu na prerušenie konania vedeného pod sp. zn. 16Cb/2/2010 zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podaním doručeným na Krajský súd v Žiline podal návrh na obnovu konania vedeného pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 15Cb/8/2005. Súd prvej inštancie poukázal na to, že uznesením zo dňa 07. 12. 2011, č. k. 16Cb/2/2010-137 návrh žalobcu na obnovu konania vo veci vedenej pod sp. zn. 15Cb/8/2005, zamietol. Po vrátení veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako odvolacím súdom, následne krajský súd uznesením zo dňa 12. 06. 2014, č. k. 16Cb/2/2010-202, konanie o návrhu na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 16Cb/2/2010 voči žalovanému 2/ prerušil do právoplatného skončenia konania o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 04. 2006, č. k. 15Cb/8/2015-123 o nezastavení konania voči žalovanému 2/. Na odvolanie žalovaného odvolací súd uznesením zo dňa 19. 11. 2014, sp. zn. 3Obo/53/2014, sp. zn. 3Obo/54/2014, sp. zn. 3Obo/55/2014 zrušil a vrátil súdu prvej inštancie rozhodnutie zo dňa 12. 06. 2014 č. k. 16Cb/2/2010-202 na ďalšie konanie s odôvodnením, že v čase rozhodovania o návrhu žalobcu bolo konanie vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 15Cb/8/2015 právoplatne skončené.

2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v konaní vedenom pod sp. zn. 15Cb/8/2005 sa nerieši otázka v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie krajského súdu v konaní o obnove konania vedenom pod sp. zn. 16Cb/2/2010, čo v konečnom dôsledku konštatoval aj

Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 19. 11. 2014, sp. zn. 3Obo/53/2014, 3Obo/54/2014 a č. k. 3Obo/55/2014-280.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu napadnutým uznesením z 30. 09. 2015, č. k. 3Obo/25/2015-302, uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

4. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie v danom prípade správne vyhodnotil podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., keď návrh na prerušenie konania zamietol. Žalobca žiadal konanie prerušiť vzhľadom k podanému odvolaniu zo dňa 14. 12. 2009 proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 04. 2006 sp. zn. 15Cb/8/2005, nakoľko v uvedenej veci sa rieši otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu. Súd prvej inštancie však podľa odvolacieho súdu správne aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 11. 2014, sp. zn. 3Obo/53/2014, sp. zn. 3Obo/54/2014, č. k. 3Obo/55/2014-280 uviedol, že konanie o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 04. 2006, č. k. 15Cb/8/2005-123 bolo právoplatne skončené dňa 12. 11. 2014, a to doručením uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 07. 2014 č. k. 5Obo/25/2014-461 stranám sporu, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p., ako oneskorene podané, odmietol. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, uznesením zo dňa 25. 02. 2015, sp. zn. 2OboV/15/2015 právoplatným 24. 04. 2015, odmietol. Z uvedeného je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Konanie, do skončenia ktorého žalobca navrhoval prerušiť prejednávajúcu vec o obnove konania, bolo právoplatne skončené 12. 09. 2014, a následne žalobca nebol úspešný ani s mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý bol odmietnutý. Rovnako považoval odvolací súd za potrebné uviesť, že rozhodnutie odvolacieho súdu o oneskorene podanom odvolaní neriešilo otázku, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu.

5. Preto podľa odvolacieho súdu nie je dôvod na prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., nakoľko neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Súd prvej inštancie si môže na základe vykonaného dokazovania vyriešiť v tomto konaní všetky podstatné otázky potrebné pre rozhodnutie vo veci samej.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, v ktorom uviedol, že jeho návrhom zo dňa 17. 12. 2010 bol krajský súd upozornený na procesnú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a to aj z dôvodu, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a začatie konania vedenom pod sp. zn. 15Cb/8/2005. Konajúci súd pritom z dôvodu, že nezohľadnil vo svojom zistení skutkový stav, podľa žalobcu dospel vo výroku uznesenia z 19. 04. 2006 k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo malo za následok nesprávne posúdenie veci. Tento stav právneho posúdenia veci zotráva podľa žalobcu doposiaľ.

7. Vzhľadom na to, že na základe odvolania zo dňa 14. 12. 2009 voči uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.04.2006, sp. zn. 15Cb/8/2005, má prebiehať zo strany krajského súdu konanie vedené pod sp. zn. 15Cb/8/2005, v ktorom sa rieši otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu, žalobca navrhol, aby odvolací súd vydal uznesenie, ktorým konanie vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 16Cb/2/2010 sa odkladá do skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 15Cb/8/2005. Žalobca taktiež žiada, aby sa konalo vo veci odvolania podaného voči uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 04. 2006, sp. zn. 15Cb/8/2005. Žalobca preto navrhol, aby sa vydalo uznesenie, ktorým sa konanie o námietkach zastavuje z dôvodu, že námietky boli podané neoprávnenou osobou a neboli podané včas. S tým, že zmenkový platobný rozkaz sp. zn. 15Zm/55/2004 vydaný Krajským súdom v Žiline dňa 07. 02. 2005, sa ponecháva v platnosti v celom rozsahu.

8. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým uznesením odvolacieho súdu, nakoľko ho považuje za vecne a právne správne. Žalovaný má za to, že sa odvolací súd v rámci odôvodnenia dostatočne vysporiadal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami a s argumentáciou žalobcu. Žalovaný poukázal na to, že žalobca nie je v dovolacom konaní zastúpený advokátom, z ktorého dôvodu žiadal dovolanie odmietnuť.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože neboli splnené podmienky na jeho prejednanie.

10. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01. 07. 2016, t. j. za účinnosti O. s. p., dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované).

11. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolateľ v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.).

12. V danom spore zo spisu vyplýva, že dovolateľ, napriek výzve Krajského súdu v Žiline zo dňa 13. 03. 2017, č. k. 16Cb/2/2010-348 na predloženie plnej moci udelenej advokátovi na zastupovanie dovolateľa v dovolacom konaní (č. l. 348 spisu), ktorú výzvu prevzal 07. 04. 2017, taxatívnu podmienku zastúpenia advokátom nespĺnil. V predmetnej výzve súd prvej inštancie správne poučil dovolateľa o následkoch nepredloženia plnej moci (ako aj uvedenia dovolacieho návrhu) s tým, že súd dovolanie odmietne v prípade, že neodstráni uvedenú podmienku konania - povinnosť byť zastúpený advokátom. Podmienku povinného zastúpenia advokátom alebo zamestnancom s právnickým vzdelaním druhého stupňa v dovolacom konaní v čase podania dovolania taxatívne ustanovovalo ust. § 241 ods. 1 O. s. p. a aj v súčasnosti ust. § 429 ods. 1 a 2 písm. a/, b/, c/ C. s. p.

13. Súd prvej inštancie z odpovede na žiadosť (č. l. 391 spisu) zistil, že Centru právnej pomoci Žilina bola doručená žiadosť žalobcu o pridelenie advokáta pre dovolacie konanie. Centrum po posúdení žiadosti a dokladov dospelo k záveru, že žalobca nespĺňa zákonom stanovené podmienky na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 10 a nasl. zákona č. 327/2005 Z. z., keďže žiadateľom je právnická osoba. Ďalej Centrum právnej pomoci rozhodnutím zo dňa 08. 08. 2018, sp. zn. KaZa/8426/2017 žalobcovi nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci v predmetnom dovolacom konaní. Následne bol žalobca výzvou Krajského súdu v Žiline zo dňa 08. 03. 2019 (č. l. 504 spisu) vyzvaný, aby dodatočne v lehote 10 dní od doručenia výzvy predložil plnú moc pre advokáta, ktorý ho bude v dovolacom konaní zastupovať. Žalobca bol poučený o následkoch nepredloženia plnej moci na zastupovanie v dovolacom konaní. Dovolací súd konštatuje, že predmetná výzva bola žalobcovi doručená podľa doručenky na č. l. 507 spisu dňa 08. 04. 2019, na ktorú nereagoval.

14. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalobcu proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. e/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 5:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.